

II Księga Królewska

Rozdział 8

1. A Elizeusz rzekł do onej niewiasty, której był syna ożywił, mówiąc: Wstań a idź ty i dom twój, a bądź gościem, gdziekolwiek najdziesz, bo JAHWE zawołał głodu i przyjdzie na ziemię przez siedm lat. 2. Która wstała i uczyniła według słowa człowieka Bożego, a poszedszy z domem swym, była gościem w ziemi Filistyńskiej przez wiele dni. 3. A gdy wyszło siedm lat, wróciła się niewiasta z ziemi Filistyńskiej i wyszła, aby prosiła króla o dom swój i o role swoje. 4. A król rozmawiał z Giezym, sługą męża Bożego, mówiąc: Powiadaj mi wszystkie zacne rzeczy, które czynił Elizeusz. 5. A gdy on powiedział królowi jako wskrzesił umarłego, ukazała się niewiasta, której był syna ożywił, wołając do króla o dom swój i o role swoje. I rzekł Giezy: Panie, mój królu, tać to jest niewiasta i to jest syn jej, którego wskrzesił Elizeusz. 6. I pytał król niewiasty: która mu powiedziała. I dał jej król rzezańca jednego, mówiąc: Przywróć jej wszystko, co jej jest, i wszystkie dochody z ról ode dnia, którego opuściła ziemię aż dotąd. 7. Przyszedł też Elizeusz do Damaszku, a Benadad, król Syryjski, chorował, i powiedziano mu, mówiąc: Przyszedł tu mąż Boży. 8. I rzekł król do Hazaela: Weźmi z sobą dary a idź przeciwko mężowi Bożemu, a poradź się JAHWE przezeń, mówiąc: Będęli mógł wybiegać się z tej niemocy mojej? 9. A tak poszedł Hazael przeciwko niemu, mając z sobą dary i wszelkie dobra Damaszku, brzemiona czterdziestu wielbłądów. I stanąwszy przed nim, rzekł: Syn twój Benadad, król Syryjski, posłał mię do ciebie, mówiąc: Będęli mógł ozdrowieć z tej niemocy mojej? 10. I rzekł mu Elizeusz: Idź, rzecz mu: Będziesz zdrow; lecz mi JAHWE pokazał, że śmiercią umrze. 11. I stał z nim, i strwożył się aż do zapłonienia twarzy, i płakał mąż Boży. 12. Któremu rzekł Hazael: Czemu pan mój płacze? A on rzekł: Iż wiem, co za złości poczynisz synom Izraelowym. Miasta ich obronne ogniem spalisz i młodzieńce ich mieczem pomordujesz, i dzieci ich poroztrącasz, a brzemienne porozcinasz. 13. I rzekł Hazael: A cóżem ja sługa twój, pies, żebych miał uczynić rzecz tak wielką? I rzekł Elizeusz: Okazał mi JAHWE, że ty będziesz królem Syryjskim, 14. Który odszedłszy od Elizeusza, przyszedł do pana swego. Który rzekł do niego: Cóż ci powiedział Elizeusz? A on odpowiedział: Powiedział mi, przyjdiesz do zdrowia. 15. A gdy przyszedł dzień drugi, wziął kołdrę i nalał wody, i rozciągnął na obliczu jego: który gdy umarł, królował Hazael miasto niego. 16. Roku piątego Jorama, syna Achaba, króla Izraelskiego, i Jozafata króla Judzkiego, królował Joram, syn Jozafata, króla Judzkiego. 17. Trzydzieści mu lat i dwie było, gdy począł królować, a ośm lat królował w Jeruzalem. 18. I chodził drogami królów Izraelskich, jako chodził dom Achabów, córka bowiem Achabowa była żona jego. I czynił złość przed oczyma PANSKIMI. 19. A JAHWE nie chciał wytracić Judy dla Dawida, sługi swego, jako mu był przyrzekł, aby mu dał świecę i synom jego po wszystkie dni. 20. Za czasów jego odstąpił Edom, aby nie był pod Judą, i postanowił sobie króla. 21. I przyciągnął Joram do Seira i wszystkie wozy z nim. I wstał w nocy, i poraził Edomczyki, którzy go byli obtoczyli, i hetmany wozów. A lud uciekł do przybytków swoich. 22. Odstąpił

tedy Edom, żeby nie był pod Judą aż do dnia dzisiejszego. Odstąpiła tedy i Lobna onego czasu. **23.** A ostatek mów Joram i wszystko, co czynił, izali to nie napisano jest w księgach słów dni królów Judzkich? **24.** I zasnął Joram z ojcy swymi, i pogrzebion jest z nimi w Mieście Dawidowym, i królował Ochozjasz, syn jego, miasto niego. **25.** Roku dwunastego Jorama syna Achabowego, króla Izraelskiego królował Ochozjasz, syn Jorama, króla Judzkiego. **26.** Dwadzieścia lat i dwie było Ochozjaszowi, gdy począł królować, a rok jeden królował w Jeruzalem. Imię matki jego Atalia, córka Amri, króla Izraelskiego. **27.** I chodził drogami domu Achabowego, i czynił złość przed JAHWE jako dom Achabów: bo był zięciem domowi Achabowemu. **28.** Wyciągnął też z Joramem, synem Achabowym, na wojnę przeciw Hazaelowi, królowi Syryjskiemu, do Ramot Galaad, i zranili Syryjczycy Jorama. **29.** Który się wrócił, żeby go leczono do Jezrahel, bo go zranili byli Syryjczycy w Ramot walczącego przeciw Hazaelowi, królowi Syryjskiemu. A Ochozjasz, syn Joramów, król Judzki, stąpił nawiedzać syna Achabowego w Jezrahelu, bo tam chorował.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.